

رمون آرون

افیون روشنفکران

ترجمه پیروز ایزدی

فرهنگ جاوده

فهرست

۱۱	مقدمه: عقل دموکراتیک در برابر تعصبات ایدئولوژیک نیکولا باوره
۲۷	پیش‌گفتار
۳۳	بخش اول: اسطوره‌های سیاسی فصل اول: اسطوره‌چپ
۳۴	اسطوره‌های گذشته‌نگر
۴۲	گسست میان ارزش‌ها
۴۹	دیالکتیک رژیم‌ها
۵۷	اندیشه و واقعیت
۷۱	فصل دوم: اسطوره انقلاب
۷۲	انقلاب و انقلاب‌ها
۸۰	منزلت انقلاب
۹۰	شورش و انقلاب
۹۹	آیا وضعیت فرانسه انقلابی است؟

فصل اول

اسطوره چپ

آیا گزینه‌های چپ و راست هنوز مفهومی دارند؟ کسی که این پرسش را مطرح می‌کند، بلا فاصله متهم می‌شود. مگر آن ننوشته بود: «وقتی از من می‌پرسند آیا مرزبندی بین احزاب و اشخاص براساس چپ و راست هنوز مفهومی دارد یا نه، تختستن چیزی که به ذهن من می‌رسد این است که طرح‌کننده پرسش مطمئناً دست چپی نیست». اما منع از طرح این پرسش نباید ما را دلسرد کند، زیرا این واکنش نوعی پیشداوری است تا اعتقادی مبنی بر خرد.

گرچه در فرهنگ لیتره¹ آمده است که «چپ حزب مخالف در مجالس فرانسه است که نمایندگان آن در طرف چپ رئیس مجلس می‌نشینند»، اما اطلاق صفت مخالف به این اصطلاح افاده معنا نمی‌کند. احزاب به نوبت به قدرت می‌رسند، اما حزب چپ، چپ است حتی اگر حکومت را در دست گیرد.

وقتی بر اهمیت دو اصطلاح راست و چپ تأکید داریم، نباید گمان بریم که در سازوکار نیروهای سیاسی، همواره دو بلوك شکل می‌گیرند و جناحی میانه که دائم در حال کوچک‌ترشدن است، آن‌ها را از هم جدا می‌سازد. این دو اصطلاح

1. Émile Littré (1801-1881)

میبن وجود دو نوع بینش با جهتگیری های اساساً متضاد با یکدیگر است؛ در قالب دو نوع درک و دریافت از مسائل که با وجود تغییر در مفاهیم و نهادها گفت و گوی بی پایان میان خود را پیش می بردند؛ و سرانجام دواردوگاه که مبارزه بین آن ها قرن هاست که خبرساز بوده و همچنان نیز خواهد بود. آیا این دو نوع بینش و فلسفه و حزب، در جایی خارج از تصور موزخانی نیز قرار دارند که فریب قضیه دریفوس^۱ یا تفاسیر مناقشه انجیز جامعه شناسی انتخابات را خوردند؟

میان گروه های مختلفی که خود را چپ می نامند، هرگز اتحادی عمیق وجود نداشته است. از یک نسل به نسل دیگر، دستور کارها و برنامه ها تغییر می کنند. آیا چپی که تا دیروز برای برپایی رژیم مشروطه مبارزه می کرد، با چپی که خود را هادار رژیم های دموکراتیک خلق نشان می دهد، وجه اشتراکی دارد؟

اسطوره های گذشته نگر

فرانسه مهد تضادهای چپ و راست است. این دو اصطلاح که تا جنگ جهانی دوم در ادبیات سیاسی بریتانیا چندان محلی از اعراب نداشتند، از مدت ها پیش از آن در فرانسه به کار می رفته اند. چپ از چنان منزلت بالایی برخوردار است که احزاب میانه رو و محافظه کار می کوشند برخی صفات را از واگان مخالفان خود وام گیرند. بدین سان، احزاب در فرانسه با باور به جمهوریت، دموکراسی و سوسیالیسم به رقابت با یکدیگر برمی خیزند.

بنابر تفکر رایج، دو عامل موجب عمیق تر شدن تضاد فوق گردیده است. برداشتی که متولیان رژیم پیشین^۲ از جهان داشتند، از تعالیم کاتولیک الهام می گرفت. روحیه جدید که زمینه ساز انقلاب گردید اقتدار کلیسا و نظام پادشاهی را هدف قرار می داد. جنبش انقلابی در پایان سده هجدهم و در طول سده نوزدهم همزمان با تاج و تخت و محراب به مبارزه برخاسته بود. این جنبش ضد روحانیت کاتولیک بود، زیرا سلسله مراتب کلیسا از جنبش مقاومت طرفداری

۱. Alfred Dreyfus (۱۸۵۹-۱۹۳۵)؛ افسر فرانسوی یهودی تبار که به جرم جاسوسی برای آلمان در دادگاه نظامی محکمه شد. (متترجم)